

ren om det? Ministeren har vel ikke fulgt Sygekasseinspektøren, før han blev Minister, eller set, hvad han bestilte. Men jeg er saa heldig her at have et Referat, hvori der staar, at Sygekasseinspektøren paa et Møde i Randers udtalte, at nu skulde vi snart have Valg, og saa skulde man benytte Lejligheden ved det forestaaende Valg til ogsaa at indvirke paa vore Lovgivere. Jeg kalder det politiske Udtalelser, som ganske ligger udenfor, hvad han har at gøre. Det var bedre, om Sygekasseinspektøren brugte sin Tid til det Eftersyn, han skal foretage, i Stedet for at paalægge Folk, hvad de skal gøre i politisk Henseende. Ligeledes har jeg en Beretning her fra Ringkøbing Amts Lægeforening. Der staar deri, at en Gang eller to om Aaret holder Sygekasseinspektøren Møde i Struer med delegerede fra Sygekasserne i Viborg, Thisted og Ringkøbing Amter, og paa Mødet i Foraaret „henstillede“ Sygekasseinspektøren til Sygekassebestyrelserne at passe paa, at velstillede ikke optages som Medlemmer af Sygekasser. Han „henstillede“. Det var en Følge af den „Bedrift“, som Ministeren ikke tillægger nogen videre Betydning. Nu er Sygekasseinspektøren dog kommet saa vidt, at han „henstiller“ til Sygekassebestyrelserne. Andet og mere end en Føremaning giver han dem ikke, selv ikke efter, at Lægerne og Lægeforeningen derefter har ført en længere Brevveksling om, at han ikke vil tage sig af den Sag, som for Lægerne i hele Landet har stor Betydning. Men han siger: nej, han kan ikke andet end formane dem, andet og mere kan han ikke, saa kan de selv om det. Forsamlingen, som bestod af en Mængde Skolelærere og andre velstillede Sygekassemedlemmer, misforstod ham ret, siger saa Lægeforeningen, og vedtog en Protest mod de Udtalelser, som blandt andet jeg var fremkommet med paa sidste Rigsdag, og desuden en Tillidserklæring til Sygekasseinspektøren. Det er ikke derfor, mener jeg, at vi lønner en Sygekasseinspektør. Indenrigsministeren kan mene om „Bedriften“, hvad han vil, jeg mener dog, at det har sin Betydning, at vi her i Rigsdagen fremdrager Sager af den Natur, som ikke burde finde Sted. Saa skulde Ministeren være Rigsdagsmændene taknemmelig i Stedet for at være overlegen, det klæder ham nu heller ikke.

Vejstrup: Jeg skal blot henvende to Ord til det ærede 3die Medlem for 8de

Kreds (Dalsgaard), som i nogen Grad beklagede sig over, at jeg havde sagt, at det ærede Medlem var snæversynet. Jeg vil selvfølgelig nødig fornærme det ellers saa elskværdige Medlem, men naar jeg brugte dette Udtryk, var det netop, fordi det forekom mig lidt snæversynet at ville gaa imod et Statsbidrag paa 400,000 Kr. til en Institution, som tæller henved 790,000 Medlemmer — hvad det ærede Medlem vist sagde. Det drejer sig om en Forøgelse af Statstilskuddet med 50 Ø. pr. Medlem, og det er ikke meget, naar Talen er om en Institution som Sygekasserne. — Det ærede Medlem sagde, det var rart, at enhver Rigsdagsmand tænkte paa det finansielle. Deri har han fuldstændig Ret, kun synes jeg, at han skulde tænke paa det i andre Forhold end overfor Sygekasseinstitutionen.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) gjorde mig en Forespørgsel, som jeg ikke fik besvaret, forrige Gang jeg havde Ordet, og som jeg nu skylder Svar paa. Det var om, hvorledes 2det Stykke af §. 4, hvorved det fastsættes, at Anerkendelse kan „meddeles saadanne Sygekasser, der bestod den 1. August 1892, og som omfattede en Kreds af Personer, knyttede til en enkelt bestemt Forretning eller Virksomhed“, skulde forstås, f. Eks. i Forhold til Privatbanernes Sygeforening. Bestemmelsen er, saa vidt jeg ved, indsat med Henblik paa Fabrikvirksomheds-Sygekasser, som man ikke vilde udelukke fra Anerkendelse i Loven — skønt de egentlig falder udenfor Lovens Omraade —, naar de bestod den Gang, Loven oprindelig blev til. Jeg kan ikke tro, at denne Bestemmelse kan faa afgørende Betydning for det Forhold, det ærede Medlem fremdrog. Hovedbestemmelsen i 1ste Stykke gaar jo ud paa, at en Sygekasse kan faa Anerkendelse, naar den er knyttet til et bestemt Fag, eller dens Vedtægt fastsætter en i det enkelte Tilfælde passende stedlig Begrænsning. Det er meget muligt, at de af det ærede Medlem omtalte Sygekasser kan bringes ind under en af disse Betegnelser: Faget eller den stedlige Begrænsning. Et Spørgsmaal vil vel opstaa, nemlig om disse Foreninger rummer bemidlede Medlemmer. Der kan maaske opstaa visse Vanskeligheder, idet jeg forudsætter, at der kun er tænkt paa Medlemmer, der var ubemidlede ved Indtrædelsen, men det Spørgsmaal kunde man maaske komme ud over.